

вѣка. То представя неговата сжщина. Синътъ носи качества на баща си, но бащата не е внесълъ тѣзи качества въ сина си. Качества, които се унаследяватъ, претърпяватъ известни кризи. Азъ не отричамъ наследствеността, но тя има влияние върху човѣка, само докато е на физическия свѣтъ. Щомъ човѣкъ напусне физическия свѣтъ, и наследствеността губи вече своето влияние върху него.

Отъ човѣка зависи да измѣни условията на своя животъ. Той може да подобри състоянието на своя мозъкъ, на дробоветъ си и на стомаха. Дробоветъ му сж създадени отъ ангелитѣ. Ангелскиятъ свѣтъ е взелъ участие при създаването на човѣшкитѣ гърди. Затова, именно, интелигентността на човѣка е вложена въ неговото сърце. Значи, сърцето мисли. Подъ лъжичката, въ симпатичната нервна система се крие знанието на сърцето. Каквото разположение чувствува човѣкъ подъ лъжичката си, то е вѣрно. Затова, именно, той не трѣбва да се поставя на рѣзки промѣни въ чувствованията си. Той трѣбва да се стреми къмъ миръ въ душата си. Че билъ боленъ, че три деня не ялъ — той трѣбва да благодари. Че работитѣ му не били уредени, както трѣбва — пакъ да благодари. Човѣкъ трѣбва за всичко да благодари — отъ това зависи неговото вътрешно благосъстояние. Ако вътрешното чувство въ човѣка е развито, пжтътъ му навсѣкжде ще бжде отворенъ. Ако това чувство въ него не е добре развито, той ще се намира въ положението на пжтникъ, който блуждае всрѣдъ мъгла. Следователно, когато казвамъ, че човѣкъ не трѣбва да се безпокои, имамъ предъ видъ това съзнание. Сърцето на човѣка постоянно трѣбва да работи. Сжщевременно и мозъкътъ му постоянно трѣбва да работи. Възъ основа на това, човѣкъ трѣбва да върши това, което вътрешното му чувство го съветва. И тогава, заключенията на нѣкой ученъ върху известенъ въпросъ ще бждатъ дотолкова вѣрни, доколкото той се вслушва въ това свое чувство. Нѣкой боленъ сънува, че за да оздравѣе, трѣбва да вземе известно лѣкарство. Лѣкаритѣ му препоржчватъ други лѣкарства, но тѣ не му помагатъ. Той взима отъ лѣкарството, което е сънувалъ, и оздравява. Значи, има лѣкарства, които повишаватъ трептенията на човѣшкия мозъкъ, вследствие на което той оздравява. Болеститѣ, работоспособността на човѣка зависятъ отъ трептенията на неговия мозъкъ. Докато трептенията въ човѣшкия мозъкъ сжществуваатъ, той е способенъ, работливъ човѣкъ. Щомъ тия трептения се изгубятъ, той престава